

Сонет 44 (переклад В. Гречки)

Вільям Шекспір

Була б як думка тьмяна плоті суть,
Примчав би миттю я тоді крізь простір,
Не зупинила б відстань мою путь
В місця, де ти лишаєшся, у гості.

Нема різниці, хоч стояв би я
В краю, найдальшому з усіх від тебе,
Стрибає думка спритно по морям
І землям, де вона уявить себе.

"Та йой! Не думка я!" — ця думка вб'є,
Вдаль не стрибну, коли тебе не стане,
Бо все з води й землі єство мое
І в стогоні мое дозвілля тانه,

Стихії ці разом створили штиль
На морі сліз, що означають біль.

15.06.2022

Переклад Віталія Гречки